

lovforslag, som jeg forsøgte at præsentere i min introduktion, netop forsøger at fremme et dobbelt formål: at sikre bedre forhold for elever og studerende i undervisningsmiljøet, samtidig med at man udnytter det engagement og det tilsagn, der er fra elever og studerendes side om at deltage i diskussionen om prioriteringen af sagerne.

Det, vi foreslår, er, at elever og studerende får ret til at vælge en repræsentant, som kan sidde i sikkerhedsudvalget, og at det bliver en pligt at foretage en undervisningsmiljøvurdering. Det er ikke, fordi vi har en intention om at øge bureaukratiet, men fordi vi tror, det er vigtigt som et redskab i en demokratisk proces at have et grundlag at diskutere undervisningsmiljøet på – det grundlag er måske i dag på anekdotisk basis og kan derfor ikke give anledning til fornuftige prioriteringer – efter samtaler, hvor elever og studerende har indflydelse på beslutningerne.

Det er ganske rigtigt, at centerets opgaver bliver anderledes end Arbejdstilsynets, fordi vi ikke tillægger det myndighedsopgaver og dermed heller ikke påbudsmuligheder. Det er i sigens natur, fordi vi ikke ønsker, at der skal skabes en forvirring mellem de to instanser, og vi heller ikke ønsker at skabe forvirring, når det gælder læreres og andre ansattes arbejdsmiljø på den enkelte institution.

Man kan sige, at det grundlæggende i det hele er, at vi har en forventning om, at hvis demokratiet får de rigtige redskaber, hvis der gives elever og studerende mulighed for at få indflydelse, vil de også udøve den indflydelse, også over for de bevilgende myndigheder, der måtte være på de forskellige niveauer. Det er selvfølgelig også det, der er det helt centrale: Forudsætningen for, at der kan rettes op på de problemer, der måtte blive afdækket nogle steder, er, at man er villig til at prioritere løsningsmulighederne. Jeg synes også, det er en demokratisk pointe i sig selv, at elever og studerende får adgang til at medvirke, når der skal prioriteres, og på den måde også bliver stillet over for det faktum, at de økonomiske ressourcer ikke er uendelige.

Angående tidsperspektivet kan jeg sige, at jeg håber, vi kan gøre lovforslaget færdigt inden for en meget kort tidshorison og sende det i høring i begyndelsen af april. Jeg tror, det vil være vigtigt i forbindelse med Folketingets behandling af sagen, at der har været en høringsrunde, hvor de mange, mange interessenter, der

er på dette område, får lejlighed til at udtale sig, men jeg håber som sagt at kunne fremsætte lovforslaget i denne samling efter en forhåbentlig solid høringsrunde.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Så har jeg kun ét supplerende spørgsmål: Frem-sætte eller gennemføre?

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Nu vil jeg ikke vove at rådgive Folketinget om dets arbejdsplanlægning, men det vil være min forventning, at Folketinget vil kunne vedtage forslaget i den takt, man finder hensigtsmæssig. Jeg bestræber mig på at få det fremsat og få det overgivet til Folketingets behandling, og så må Folketingets partier vurdere, hvornår det er mest hensigtsmæssigt at vedtage det – om man nu vil.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 98:

Forslag til folketingsbeslutning om adgang til at oprette tværfaglige arbejdsløhedskasser.

Af Rikke Hvilshøj (V), Knud Erik Kirkegaard (KF), Mogens Andreassen (DF) og Tom Behnke (FRI) m.fl.

(FremSAT 22/2 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Et gammelt ord siger, at genkendelsens glæde er stor. Det gælder nu ikke denne situation, hvor der for femte gang inden for de sidste 5 folketingsår skal drøftes forslag om adgang til at oprette tværfaglige arbejdsløhedskasser.

Beslutningsforslaget er tidligere fremsat som beslutningsforslag nr. B 104 af februar 1996. Det blev gentaget som en kloning i B 114 fra april 1997, derefter kom B 43 i oktober 1997 og senest B 17 i oktober 1998. Jeg registrerede stilfærdigt